

Dívka z města

Jan Nedvěd

1. Tehdá jednou, nevím sám, kolik let nepovím vám,
v Ohio jsem práci vzal, dobrej bůh ten den mi přál.

R1) Byl jsem kovboj, jenž se smál,
byl jsem kovboj, jenž si hrál.

2. Jednou z rána, den už stál,
vyjet jsem se přichystal.
Bryčka lehká přijela k nám
a s ní dívka jak anděl sám.

R1)

3. Hlavu svojí zmatenou skloním v pozdrav pojednou.
Pak už vyšel rančer sám, tebe dcerko vítám k nám.

R2) Pohled očí jenž mi přál, pohled očí tolik hřál.

4. Každěj večer jsem pak stál, okno její jen vídal.
Po pár tejdnech nebyl sám, lásky oheň vzplanul nám.

R1)

5. Jednou mi smutně povídá, léto končí, město volá.
Za vědou zas musím jít, cítil jsem, jak budu žít.

R3) Teď jsem kovboj, jenž se smál,
dívka s láskou zmizela v dál.